

Sv. Križ pri Belih vodah. Razglasi v listih ter oznanila v cerkvah so privabila na god sv. Ane dne 26. julija t. l. do 3000 romarjev na to priljubljeno goro v svetišče sv. Križa. Že spotom smo pozdravljali romarske trume s streljanjem topičev in pritrkavanjem zvonov ter dospeli zadiviti z venci in zelenjem v okusno okrašeni cerkvi. Cerkvena slavnost pod vodstvom vlč. g. župnika Fr. Klasinca z 10 duhovnimi tovariši, spremljana s številnim pevskim zborom g. organista Rizmala, je bila najlepše izvedena. Proslavili smo dvojni jubilej: 70letnico posvečenja velike naše romarske cerkve sv. Križa po škofu Slomšku ter 70letnico njegove blažene smrti, ker je kmalu zatem dokončal svoje plodonosno delo in tek svojega svetega življenja. Spored je bil: na predvečer pridiga, slovesne pete litanije in rimska procesija z Najsvetejšim. Zjutraj 11 svetih maš in dva cerkvena govora. V izbranih besedah so vedli priznani govorniki verne množice pod prapor Kristusovega križa, pod kojega nas vede že vzgled blagopokojnega škofa Slomškega, ki je v tej cerkvi svoje pesništvo zaključil s proslavo sv. križa. Z najboljšimi vtisi in srčnim zadovoljstvom so se množice romarjev razšle v trdnem pričakovanju, da se zopet in zopet še zberejo v tej cerkvi pod praporom sv. križa.

*

25 letnica kronanja na Brezjah.

Večini bralcev »Slov. Gospodarja« je znano, da je bila podoba Marije Pomagaj dne 1. septembra 1907 slovesno kronana. Kronal jo je takratni ljubljanski knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Letos v začetku septembra bo torej preteklo polnih 25 let, odkar je bila leta znamenita podoba s cerkvene strani odlikovana z zlato krono v priznanje za njeno milostno posredovanje obilnih nebeških darov. Ves slovenski narod je po vsej pravici dolžan, da se hvaležno oddolži za prebogatelo dobrote, ki jih je prejemal tekom tega časa iz rok svoje nebeške Kraljice. Vsak izmed nas bi moral takorekoč tekMOVATI v ljubezni do prečastitljive naše Matere, kako bi naj kar najbolj sodeloval pri njenem srebrnem jubileju.

Spored teh svečanosti je sledeči:

Od 1. do 3. septembra bo slovesna tridnevica. Vsako jutro bode ob šestih slavnostni govor in sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim. Zvečer bo istotako govor in pete litanije M. božje. Slovesno zvonjenje.

Od sobote zvečer do nedelje zjutraj bo nočno česčenje presv. R. T. Najprej bo govor in nato slovesne večernice s procesijo sv. R. T. Po procesiji se bode izpostavilo Najsvetejše v javno molitev. Ob polnoči bo slovesna sv. maša.

Slavnostni dan 4. septembra ima pa svojo posebnost. Ob 10. uri bo pridigoval prevzvišeni g. knezoškof dr. Greg. Rožman. Sledi velika pontifikalna sv. maša z zahvalno pesmijo: Tebe Boga hvalimo!

Isti dan bo tudi od 5. do 6. ure zvečer marijanski koncert. Združena pevska zbor Brezje-Radovljica hosta odpela najlepše Marijine pesmi v proslavo Marije Pom.

Naslednje dneve do 8. septembra bo vsak dan zjutraj sv. maša pred izpostavljenim, zvečer pa litanije M. božje.

ELIDA
Favorit
MILO

FAVORIT Vas ne bo nikoli razočaral!

Isti izpolnjuje vsa Vaša pričakovanja, ker neguje in polepšuje Vašo polt... ji ohrani naravno lepoto in svežost, a Vas obda s svojim nežnim, finim vonjem. Vaš favorit je Elida Favorit milo.

Da se omogoči udeležba vsem vernim Marijinem častilcem obeh škofij, je pripravil odbor za proslavo 25letnega jubileja od železniškega ministristva izposloval polovično vožnjo v področju Dravske banovine. To se pravi: Ti kupiš pri blagajni vstopne postaje celo vozno karto do Otoč, na Brezjah dobiš izkaznico in s tem se pelješ za stonj domov. Ta vozna karta velja od 1. do 7. septembra t. l. Tozadevno dovoljenje je bilo izdano dne 27. julija t. l. pod št. 17.054.

Verni slovenski narod! Ti ljubiš Marijo, pripoznaš Brezje za svojo prvo božjo pot. Potrudi se torej, da v imenovanih dneh pohitiš k Mariji Pomagaj!

Ozemlje,

radi katerega sta si skočili v lase južnoameriški državi Bolivija in Paragvaj.

Zadnjič smo poročali, da sta mobilizirali južnoameriški državi Bolivija in Paragvaj radi ozemlja, ki se imenuje Gran Chaco. Obe državi sta dobili skomine po trajni posesti pokrajine, ki se razprostira v osredju južne Amerike in mejita nanj Bolivija in Paragvaj.

Gran Chaco meri 500.000 kvadratnih kilometrov in je skoraj neraziskana pokrajina. V ta sedaj sporni in nepoznani svet je nekoliko posvetil pred kratkem umrli profesor Erland Nordenskjöld in nemška ekspedicija, kateri je načeloval Hans Krieg. Vsekakor lepo v našem smislu v Chaco nikakor ni. Gozd, tako sodi Nordenskjöld, ne mika očesa z vabljivim in bujnim zelenjem. Šume palm in trstike utrujajo vsled enoličnosti. Jezerca so neznatna in redka.

Hans Krieg opisuje obupen pogled na gozdove palm v bližini solnatih močvirij ter pravi: »Deblom manjkajo

krone in tak gozd zgleda, kakor da bi gledalo na tisoče hrzjavnih drogov enega poleg drugega. Mesto z mehko travo je poraščeno ravan z nekakimi bodicami. Povsod solnata močvirja, ki ovirajo vsako rast.

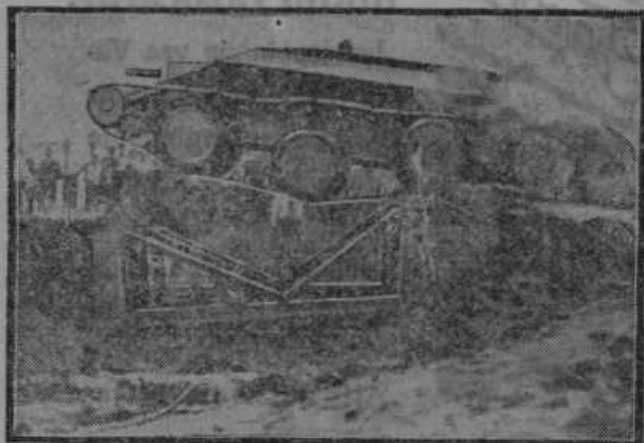
Nobenega griča, nobenega hriba, s katerega bi bil mogoč razgled po deželi. V notranjosti Chaca ni najti nobenega kamna, niti kamenčka nel Tla pokrivata pesek ter blato. V dobi vročine je ta pesek za potnika nekaj neznoznega.

Reka Pilcomayo valí seboj, ko zapusti hribovje, kamenje ter pesek, a v osrčje Chaca že priroma blato. V dobi vročine raznaša veter posušeno blato naokrog. Skrajno neprijetni so dnevi, ko vihra prahu prenapolnjen veter.

Reka Pilcomayo je spremenila že večkrat svoj tok in si napravila čisto nove struge. Ako se odstranimo nekoliko od reke, naletimo na stare, z vodo napolnjene struge, na s školjkami posute ravne ter na skrite zemeljske dolbine.

Ob zgornjem Pilcomayu zgubijo kolonisti letno v teh jamah, ki so do 10 metrov globoke, mnogo goveje živine. Omenjene jame so nastale na ta način, da so ogromne množine lesa, katere je prinesla reka seboj ter jih nagromadila, bile pokrite na debelo z blatom. Ko si je pa poiskala reka drugi tok, je les počasi sprhnal in opasne luknje so se pojavile. Ob suši razsajajo po gozdovih in goščah Chaca strašni požari. Indijanska plemena požigajo travo in grmovje, da polovijo takozvane zemeljske podgane, ki tvorijo posebno privlačnost za indijanski žoldec.

V splošnem bi naj bila ta pokrajina zdrava, ker se počutijo beli kolonisti dobro. Seve so pa viharji prahu za na prsih slabotne pri daljšem bivanju zelo škodljivi.

Levo: Amerikanski tank, ki skoči 6 m na doljino. — Desno: Ameriški bojovniki izza svetovne vojne so napravili pohod na glavno mesto Združenih držav Washington, kjer so se utaborili in zahtevali z vso silo izplačilo od države jim neizplačanih prejemkov. Ameriški vojni minister je pustil s 1500 moži redne vojske napasti veteransko tabo-rišče z bombami, ki povzročajo neprestano solzenje.

Gozdovi Chaca so bogati glede užitnega sadja. V onih krajih, ki so revni na vodi, jo pridobivajo Indijanci iz nekaterih korenin.

Živalstvo ni posebno bogato. Pogosto naletimo na jaguarja, ki je Indijancem posebno nadležen. Napada človeka in žival, katero odvede in jo raztrga. Od večje divjačine je najti srnjake in od ptičev noja. Živijo tudi tapirji, divje svinje, lisice. Bregovi rek in močvirij so poživljeni od štokelj in več vrst rac. Veliki kuščarji smukajo ob suši sem ter tja. Jezdecu so velika ovira luknje, katere izkopljejo zemeljske

podgane. Divje zveri v Chaco, ako je potnik dobro oborožen, niso nevarne. Mnogo je strupenih kač in to predvsem klopotač.

V jezerih je kopanje izključeno in tudi v rekah nevarno. Ob reki Pilcomayo ne najdeš niti enega odraslega Indijanca, ki bi ne bil posut z brazgotinami, katere so mu povzročile palome — ribe. Z ostrimi zobmi iztrgajo onemu, ki se upa v vodo, iz telesa cele kose mesa.

Nekoč je hotel preplavati spremljevalec raziskovalca Nordenskjölda reko Pilcomayo. Bilo je že proti koncu su-

še in v strugi je bilo le malo vode. Ves krvav je zbežal iz vode. Majhne ribice so se ga lotile s plavuti v tolikih množinah, da bi bil ob življenje, ako bi se ne bil pravočasno umaknil. Ako morajo Indijanci v reko ali močvirje, se zavarujejo napram požrešnim ribicam z debelimi nogavicami.

Po Gran Chaco dežuje meseca novembra ali decembra in končajo nali-vi v aprilu ali maju. Ako hoče človek potovati po teh krajih, je to mogoče le v suhih mesecih.

*

Levo: V Braziliji divja državljanska vojna. Na sliki vidimo poveljnika vladnih čet obersta Alberta (levo) in generala Monteiro (desno) pred odhodom iz Rio de Janeira v uperne pokrajine. — Desno: Nemški letalec W. Gronau je preletel 5600 km. Polet se je posrečil iz Evrope v Ameriko preko Islandije, Grönlanda in Labradorja.